

[Ole Vig Jensen]

fremSAT af hr. Hjortnæs. Jeg går ud fra, at den naturligvis tager statsministerens, regeringens, redegørelse til efterretning, og jeg tillader mig et kort citat fra statsministerens åbningstale. Det lyder:

»Situationen er så alvorlig, at vi ikke kan regne med, at gradvise periodiske tilpasninger af den karakter, vi har kendt i de senere år, vil kunne løse opgaven. Det er nødvendigt, at der gennemføres et sæt af økonomisk-politiske foranstaltninger, som er af mere permanent og langsigtet karakter, og som kommer til at berøre stort set alle sider af det økonomiske liv.«

Den karakteristisk af situationen kan det radikale venstre tilslutte sig, og derfor kan vi stemme for regeringens dagsordensforslag, og vi tager naturligvis til efterretning, at de to partier i den samme åbningstale erkender, at de ikke har kunnet nå til enighed om, hvordan det skulle gøres.

Det, jeg synes er en lille smule interessant, er nu, hvordan venstre stiller sig, idet man ikke har sagt noget om, hvordan man vil forholde sig til de foreliggende dagsordener. Men jeg tager det naturligvis som givet, at venstre slutter op om regeringens åbningstale. Vi støtter fra det radikale venstre den dagsorden, der er fremsat.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti er modstander af de dagsordensforslag, der er kommet. Vi synes ikke, det er det rimelige tidspunkt at fremsætte dagsordensforslag på. Det er jo kun det af hr. Hjortnæs fremsatte forslag, der vil komme til afstemning, så vi vil bare undlade at stemme for derved at vise, at vi ikke vil ind i dette dagsordenshaløj på nuværende tidspunkt. På det punkt er vi altså også på linje med de tre andre af firkløverpartierne.

Så vil jeg da gerne sige tak til statsministeren for de positive ord, som han kom med i sine indlæg. Jeg synes, at jeg på dem kunne høre et oplæg til et positivt samarbejde, når firkløverregeringen forhåbentlig engang er dannet.

Statsministeren var bare noget ængstelig med hensyn til firkløverets forhold til fremskridtspartiet. Jeg tror, jeg kan sige det på den måde, at så vidt jeg kan se, vil det forhold nok blive nogenlunde det samme som det, socialdemokraterne har til sin venstrefløj

ude omkring, altså kommunisterne, VSerne osv. Jeg tror, det vil blive nogenlunde det samme forhold, og det må jo berolige statsministeren ganske gevaldigt.

Men så hørte vi lige, at den radikale ordfører for et øjeblik siden sagde, at der ikke var blevet skabt nogen klarhed i dag. Det forstår jeg overhovedet ikke. Jeg synes da, der netop er skabt ganske klare forhold her i dag. Vi kan se, at der er en venstrefløj og en højrefløj, og så er der et par enkelte satellitpartier, der sådan futter rundt, men ud over det er der to grupperinger omkring midten, lige på hver sin side af midten måske. På den ene side har vi socialdemokratiet, måske suppleret af de radikale, det ved vi ikke helt endnu, og på den anden side har vi så firkløverpartierne stående. Det er de to realistiske muligheder, der er; og det, vælgerne reelt skal stemme om og afgøre, er, hvilken af disse to grupperinger de vil have til at danne regering i Danmark fremover i de kommende år. Jeg kan ikke se andet, end at det er ganske klart, sådan er det. Og så vil jeg da også håbe, at uanset hvad resultatet bliver, må der efter et valg kunne blive et samarbejde, et fornuftigt samarbejde, mellem de to grupperinger. Det tror jeg vil være til lykke for Danmark.

Jeg tror ikke, man skal stille spørgsmålet nu i dag, om man vil samarbejde. Vi står i en valgssituation, den kan være ophedet, men jeg har den tiltro til midterpartierne i denne sal, at når vi kommer over valget og der kommer lidt mere rolige politiske forhold, vil der kunne skabes det nødvendige samarbejde, ganske enkelt fordi situationen er så alvorlig, at det ville være ganske uansvarligt, hvis det ikke var tilfældet.

Ib Christensen (DR):

Sidste torsdag, da regeringen afgik ved døden, var der, efter hvad pressen skriver, en TV-journalist, der med nogen forargelse i stemmen beskrev, hvorledes udenrigsministeren i den afdøde eller afsjælede regering havde travlt med at danne en ny regering. Det blev kommenteret af denne TV-journalist med, at liget var jo ikke engang blevet koldt endnu. Jeg synes, det i hvert fald hos hr. Jens Møller burde give anledning til overvejelse, at man i en tilstand, hvor sjælen altså ikke er faret til himmels, eller hvor SV-regeringens